

Академія наук України
Інститут математики

На правах рукопису

МЕЛЬНИК Віра Леонідівна

УЗАГАЛЬНЕНО ОПУКЛІ МНОЖИНИ З ГЛАДКОЮ
ТА МАЙЖЕ ГЛАДКОЮ МЕЖЕЮ

01.01.01. - математичний аналіз

А в т о р е ф е р а т

дисертації на здобуття вченого ступеня
кандидата фізико - математичних наук

Київ - 1993

АВ 28.398

ЛННБ України ім. В. Стефаника

00810675 (R)

Робота виконана у відділі топологічних методів аналізу
Інституту математики АН України

Науковий керівник: доктор фізико-математичних наук
ЗЕЛІНСЬКИЙ Д.Б.

Офіційні опоненти: доктор фізико-математичних наук
ШЕВЧУК І.О.
кандидат фізико-математичних наук
САФОНОВ В.М.

Провідна установа: Інститут кібернетики АН України

Захист дисертації відбудеться " 9 " листопада 1993р.
о 15 годині на засіданні спеціалізованої ради Д 016.50.01
при Інституті математики АН України за адресою:
252601 Київ 4, ГСП, вул. Терещківська, 3.

З дисертацією можна ознайомитись в бібліотеці інституту.

Автореферат розіслано " 8 " жовтня 1993 р.

Вчений секретар
спеціалізованої ради

ГУСАК Д.В.

В-28, 590

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. В дисертаційній роботі розв'язуються задачі, що стосуються проблем опуклого та комплексного аналізу. Геометричні основи опуклого аналізу були закладені в класичних роботах Мінковського. Великий вклад в його розвиток зроблений працями Бонезена і Ґенхеля на початку нашого століття. Поняття опуклості привернуло особливу увагу вчених в шістдесяті роки, коли було з'ясовано, яку велику роль відіграє воно в задачах лінійного програмування, теорії ігор та теорії оптимальних процесів. Першою монографією з опуклого аналізу стала праця американського математика Р.Рокафеллара. Дослідження були продовжені і суттєво розвинуті в роботах К.Лейтвейса, В.М.Тихомирова, А.Д. Йоффе, В.Н.Шеничного, А.Бренстеда та інших вчених.

В комплексному випадку ще в тридцяті роки Веєнке і Пешлем було введено поняття лінійної опуклості області в $\mathbb{C}^2$ з двічі гладкою межею. Ними також в термінах знаковизначеності Гессіана були введені необхідні та достатні умови локальної лінійної опуклості. Деякий час ці питання комплексного аналізу залишались без уваги. І тільки в шістдесяті роки А.Мартіно і Л.А.Айзенбергом незалежно були закладені основи дослідження таких множин і їх застосування до аналітичних питань комплексного аналізу. Далі розвиток цих ідей зроблений в роботах А.П.Ожакова, В.П.Кривоколеско, Б.О.Зінов'єва, О.В.Знаменського, Л.Я.Макарової, Ю.Б.Зелінського та інших.

Ю.Б.Зелінським був побудований лінійно опуклий аналіз, який є комплексним аналогом опуклого аналізу

Основними ^{задачами} серед, що розв'язуються в дисертаційній роботі можемо виділити:

- 1) задачу топологічної класифікації $(n - 1)$ -опуклих множин з гладкою межею;
- 2) задачу перенесення результатів, одержаних А.П.Джаковим та В.П.Кривоколеско стосовно властивостей обмежених локально лінійно опуклих областей з гладкими межами на випадок необмежених областей;
- 3) задачу дослідження лінійно опуклих областей з особливостями на межі.

Актуальність тематики, котра опрацьовується в роботі, зумовлена тим, що не зважаючи на те, що теорія опуклих множин набула останнім часом завершеного вигляду та знайшла широке застосування в аналізі, топології та прикладних галузях математики, її комплексний аналог містить цілий ряд нерозв'язаних задач, які в свою чергу породжують нові задачі особливо на стику опуклого аналізу з іншими математичними дисциплінами.

Мета роботи. Дослідження топологічних та геометричних властивостей узагальнено опуклих множин, в такому пошук зв'язку між локальною та глобальною лінійною опуклістю множин в C^n та їх аналогами в проєктивних просторах. Дослідження лінійно опуклих множин з особливостями на межі.

Загальна методика виконання досліджень. В роботі використовуються методи досліджень дійсного, комплексного, функціонального та опуклого аналізу, геометрії та топології.

Новизна результатів та їх наукова цінність. Основні результати дисертації є новими і створюють певний теоретичний інтерес. Їх зміст полягає в наступному:

- досліджені властивості узагальнено опуклих множин та одержана топологічна класифікація $(n - 1)$ -опуклих множин з гладкою межею;

- знайдена оцінка, яка зв'язує вимірність граней вихідної та спряженої множини;

досведено, що локально лінійно опуклі області проєктивному просторі будуть лінійно опуклими;

- дана топологічна класифікація лінійно опуклих областей майже гладкою межею, особливості якої лежать в гіперплощині.

Практична цінність. Отримані в дисертаційній роботі результати мають теоретичний характер. Вони можуть бути застосовані в подальших дослідженнях задач, які виникають на стику опуклого аналізу та геометричних питань комплексного аналізу.

Апробація роботи. Результати роботи доповідались і обговорювались на семінарах відділу топологічних методів аналізу Інституту математики АН України (під керівництвом Б.Ю.Трохимчука), у Всесоюзній математичній школі "Комплексний аналіз" (Кацівелі, 1990 р.), у Міжнародних математичних школах "Теорія потенціалів" (Кацівелі, 1991 р. та Миколаївка, 1992 р.) та у Міжнародній математичній школі з сучасних питань теорії функцій та топології (Кацівелі, 1993 р.)

Публікації. Основні результати дисертації викладені в (1 - 6).

Структура і об'єм роботи. Дисертація об'ємом _____ сторінок машинопису, складається зі вступу, трьох розділів і списку цитованої літератури, що містить в собі __68__ найменувань.

ЗМІСТ РОБОТИ

У вступі наведений короткий історичний огляд результатів, пов'язаних з темою дисертації, обґрунтовується актуальність проблематики, що розглядається, визначена мета досліджень та представлений короткий виклад основних результатів.

Перша глава присвячена вивченню $(n-1)$ -опуклих множин. Для дослідження $(n-1)$ -опуклих множин вводиться поняття спряженої множини, близьке до поняття полярної. Досліджуються деякі властивості узагальнено опуклих множин.

В першому параграфі гл. I наводяться основні поняття і відомі факти, що далі використовуються в роботі. В другому параграфі вивчаються властивості спряжених множин. Для опуклої відкритої множини спряжена до неї множина буде співпадати з її полярною.

Наведемо декілька тверджень, які описують властивості таких множин.

Теорема 2.1. Для не пустої множини $E \subset \mathbb{R}^n$, яка містить початок координат, $E = E$ тоді і тільки тоді, коли множина E — $(n-1)$ -опукла. $\square$

Лема 2.1. Якщо E — $(n-1)$ -опукла множина, тоді і $\text{Int } E$ також $(n-1)$ -опукла.

Теорема 2.2. Будь-яка $(n-1)$ -опукла множина $E \subset \mathbb{R}^n$, що містить хоча б одну пряму є циліндром з твірними у вигляді паралельних один одному m -вимірних ($1 \leq m \leq n$) афінних підпросторів не більше, ніж $(n-m)$ -вимірною $(n-m-1)$ -опуклою основою Q , яка не містить жодної прямої.

Користуючись одержаними в §2 результатами, в §3 доводиться твердження, яке дає повну топологічну класифікацію $(n-1)$ -опуклих множин з гладкою межею.

Теорема 3.1. $(n - 1)$ -Опукла множина $E \subset \mathbb{R}^n$ з гладкою межею ϵ :

- 1) опукла множина, або
- 2) подається декартовим добутком $E = E^k \cdot \mathbb{R}^{n-k}$, або
- 3) складається не більше, як з двох необмежених компонент.

Примітка. Класи 1) - 3) не є взаємно виключними. Множина може належати двом і навіть трьом класам.

Тут же розглядаються приклади, які показують, що $(n - 1)$ -опукла множина з гладкою межею може бути незв'язна і необмежені компоненти E_1 і E_2 множини E не обов'язково розташовані симетрично в той час, як їх рецесивні конуси центрально симетричні. Помічена в прикладах закономірність є правилом і доводиться в дисертації як наслідок з теореми 3.1.

В §4 вводиться новий клас множин $\mathfrak{F}$ в $\mathbb{R}^n$, які мають одну з наступних властивостей: $E - (n - 1)$ -опукла множина, або $\text{Int } E - (n - 1)$ -опукла і $E \subset \overline{\text{Int } E}$. Введена гранна структура множин класу $\mathfrak{F}$. Досліджуються властивості виступаючих та строго виступаючих граней множин з класу $\mathfrak{F}$. Розглянуто ряд прикладів, які ілюструють той факт, що властивості, які виконуються для замкненої опуклої множини, не завжди справджуються для строго виступаючих граней множин класу $\mathfrak{F}$.

Доведений критерій належності точки до власної грані.

Теорема 4.1. Для кожного $u \in \mathbb{R}^n$, $E \in \mathfrak{F}$, $e \in \text{Int } E$ (точка e - початок координат) дві умови, які наводяться нижче, рівняльні:

- (a) $H(u, 1)$ - гіперплощина, дотична до множини E ;
- (b) $u \in \partial E$.

Аналогічно, для кожного $x \in \mathbb{R}^n$, рівносильні дві умови:

- (c) $H(x, 1)$ - гіперплощина, дотична до $\tilde{E}$, $e \in \text{Int } \tilde{E}$;
- (d) $x \in \partial \tilde{E}$.

Основним результатом четвертого параграфу першої глави є теорема, що дає вимірну оцінку граней вихідної та спряженої множини з класу $\mathfrak{F}$.

Теорема 4.3. Нехай $\tilde{F}$ - грань, спряжена до виступаючої грані F множини $E \in \mathcal{S}$. Тоді $\dim F + \dim \tilde{F} \leq n-1$.

Дослідження другої глави присвячені лінійно опуклим та локально лінійно опуклим множинам. В цій главі поставлена задача вивчення властивостей перерізів довільно локально лінійно опуклих множин з гладкою межею. Зауважимо, що для області в $\mathbb{C}^n$ в нескінченно віддалених точках межі ми не можемо оцінити гладкість межі. Тому запропонована умова, при якій всі точки, в тому числі і нескінченно віддалені будуть рівноправні, а саме вкладаємо область в проєктивний простір.

Основним результатом другої глави є наступна

Теорема 2.1. Нехай $D \subset \mathbb{C}P^n$ - локально лінійно опукла область з гладкою межею. Тоді D - сильно лінійно опукла область.

В доведенні теореми істотно використовуються три лєми, що описують структуру області.

Лема 2.1. Нехай $D \subset \mathbb{C}P^n$ - локально лінійно опукла область з гладкою межею. Тоді переріз області D довільною проєктивною прямою зв'язний.

Лема 2.2. Нехай $D \cap S^k \neq \emptyset$, де $D \subset \mathbb{C}P^n$ - локально лінійно опукла область з гладкою межею, S^k - проєктивна пряма. Тоді $D \cap S^k = \overline{D} \cap S^k$.

Лема 2.3. Нехай область $D \subset \mathbb{C}P^n$ - локально лінійно опукла область з гладкою межею. Тоді D - лінійно опукла.

Останній параграф другої глави присвячений вивченню замикання лінійно опуклих областей.

Теорема 3.1. Нехай $D \subset \mathbb{C}P^n$ - сильно лінійно опукла область, межа якої ∂D - гладкий многовид, і така, що $\overline{D}$ не містить жодної проєктивної прямої. Тоді $\overline{D}$ - сильно лінійно опукла область.

Наведений приклад 3.1 показує, що, якщо D - сильно лінійно опукла область з негладкою межею, то замикання $\bar{D}$ вже не буде сильно лінійно опуклою множиною.

А другий приклад ілюструє той факт, що навіть гладкість межі сильно лінійно опуклої області в $\mathbb{C}^n \subset \mathbb{R}^n$ не забезпечує сильної лінійної опуклості (навіть лінійної опуклості) $\bar{D}$ в $\mathbb{R}^n$.

В третій главі вивчаються можливості послаблення вимоги повної гладкості межі області для одержання сильної лінійної опуклості.

В §1 побудований приклад, для якого множина особливостей на межі межу не розбиває і множина точок гладкості всдики щільна на межі, але одержана область вже не буде сильно лінійно опуклою, тому що переріз її комплексною прямою незв'язний. З цього прикладу випливає, що прямо послабити вимогу на множину особливостей (вимагати тільки зв'язність множини $\partial D \setminus A$) не можна; тому далі досліджуються лінійно опуклі області з множинами особливостей спеціального виду.

В §2 вивчено властивості множин, що переносять на комплексний випадок кінчну структуру. Це дозволяє в §3 досліджувати в проєктивному просторі лінійно опуклі області з особливостями на межі, які лежать в фіксованій гіперплощині, і показати, що такі області мають кінчну або близьку до кінчної будову.

Твердження 3.1. Якщо $D \subset \mathbb{C}^n$ - лінійно опукла область з майже гладкою межею, особливості якої лежать в гіперплощині L , причому $D \setminus L$ - незв'язна множина. Тоді $D \setminus L$ буде внутрішністю множини, складеної з гіперплощин, які перетинаються по одній $(n-2)$ -площині, що лежить в L .

Підсумком результатів §3 можна назвати теорему 3.1.

Теорема 3.1. Нехай $D \subset \mathbb{C}^n$ - лінійно опукла область з майже гладкою межею, особливості якої лежать в гіперплощині L , $L \cap D = \emptyset$.

Тоді D має один з наступних видів:

$D = \text{Int } B$, де B - множина, складена з гіперплощин, що перетинаються по одній $(n - 2)$ -площині, яка лежить в I . Якщо $\partial D \setminus L$ - незв'язна множина.

2. Якщо $\partial D \setminus L$ - зв'язна множина, то

а) D - сильно лінійно опукла область, при цьому D гомеоморфна кулі, або

б) всі неограничені перерізи D прямими мають межу дві компоненти, причому одна з них точка, що належить I .

В §4 гл.III в комплексному випадку проводяться дослідження, аналогічні §4 гл.I, і встановлюється співвідношення між вимірностями спряжених граней для множин класу $\mathcal{C}$, де клас $\mathcal{C}$ - комплексний аналог класу $\mathcal{Z}$ з §4 гл.I.

Теорема 4.3. Нехай $\hat{F}$ - грань, спряжена до виступаючої грані F множини $E \in \mathcal{C}$, тоді $\dim F + \dim \hat{F} \leq 2n - 2$.

Завершує дослідження лінійно опуклих множин твердження останнього параграфу, яке описує структуру межі та самої множини $E \in \mathcal{C}^n$, замкненої, лінійно опуклої, з не пустою лінійно опуклою межею.

Твердження 5.1. Нехай $E \in \mathcal{C}^n$ - замкнена лінійно опукла множина з не пустою лінійно опуклою межею, $\partial E \neq E$. Тоді $E = E_1 \times \mathcal{C}^{n-1}$; $\partial E = \partial E_1 \times \mathcal{C}^{n-1}$.

Основні положення дисертації опубліковані в наступних
роботах:

1. Мельник В.Л. Об обобщенно выпуклых множествах. Киев, 1991. - 9 с. - (Препринт / АН УССР. Ин-т математики; 91.1).
2. Мельник В.Л. $(n-1)$ -выпуклые множества, - Киев 1993 19 с. - (Препринт / АН Украины. Ин-т математики; 93.6).
3. Мельник В.Л. Некоторые свойства линейно выпуклых и локально линейно выпуклых областей // Всесоюзная математическая школа "Теория потенциалов", Кацивели, 26 июня - 3 июля 1991 г.: Тез. докл. - Киев, 1991. - С. 23.
4. Мельник В.Л. Об обобщенно выпуклых множествах // Симпозиум по общей топологии и ее приложениям, Кишинев, 9 - 14 сент. 1991 г.: Тез. докл. - Тирасполь, 1991. - С. 138 - 139.
5. Мельник В.Л. Про лінійно вуклі області з гладкими межами // Міжвузівська науково-практична конференція, присвячена 75 - річчю Чернігівського державного педінституту - Чернігів: ЧДІІ, 1991 - Ч.2 - С. 24.
6. Зелинський Ю.Б., Мельник В.Л. О линейно выпуклых областях и аналитических полидрах. - Киев, 1993. - 21 с. - (Препринт / АН Украины. Ин-т математики; 93.34).

463922

ЛНБ ім. В. Стефаника
АН України

АВ 28.398

АВ 28.398

Підп. до друку 409.93. Формат 60×84/16. Папір друк. Офс. друк.
Ум. друк арк. 0,69. Ум. фарбо-відпб. 0,69. Обл.-вид. арк. 0,45.
Тираж 100 пр.. Зам. 320 Безкоштовно.

Підготовлено і віддруковано в Інституті математики АН України
262601 Київ 4, ГОП, вул. Терещенківська, 3.